

Sedaj je vedel Jakobffy. da ga izključijo iz narodne kazine. Posvetoval se je s svojim pravnim zastopnikom dr. Czukorjem, kako bi se dali poravnati častni dolgovi. Vspeh ni bil ugoden. Pokazalo se je, da se Jakobffy na noben način častno ne izmota iz te stvari.

Minolo soboto zvečer je narodna kazina se posvetovala o njegovem izključenju. On je čakal v bližnji kavarni odločitve. Bilo je že v nedeljo zjutraj, ko mu je prišel nekdo zaupno povedat, da je izključen. Šel je iz te kavarne v drugo in ondu zajutrkoval, potem je pa šel domu. Doma je rekel svojemu slugi, da gre spat. Ob desetih naj ga zbudi. Dal je slugi pismo, naj ga nese dr. Czuckerju.

Ob 8. uri pripelje se bled dr. Czucker in gre naravnost v Jakobffyjevo stanovanje. Vprašal je slugo, kje je gospodar. Povedal mu je, da spi. Doktor je potem kar šel v Jakobffyjevo sobo in našel nesrečnega hazardnega igralca na tleh skoro popolnoma slečenega in mrtvega.

V desnici je držal revolver. Okrog trupla je ležalo več raztrganih papirjev. Bil je raztrgal več pisem, predno se je umoril. Ob polu dvanajstih so ga odpeljali v mrtvašnico. Malo pred 12. uro pripeljal se je pl. Rohonczy, da izroči pismeno odločbo narodne kazine. Našel je ravno hišnico, ki je pomivala okrvavljene stopnice. Na vprašanje, če je pl. Jakobffy doma, mu je povedala, da se je ustrelil in so ga ravnokar odpeljali v mrtvašnico. Rohonczy je na to tiho odšel. — To je pač žalostna dogodba iz boljših krogov.

Velika nesreča.

Dne 8. avgusta se je pripetila v Novem Jorku velika nesreča, pri kateri je več ljudij svoje življenje izgubilo, veliko jih je pa bilo ranjenih. Na West Broadway je stalo novo poslopje, katero je bilo osem nadstropij visoko. Zunanje delo na hiši je bilo že končano, toda znotraj še ni bilo popolnoma dovršeno. Dne 8. avgusta zjutraj se je nenadoma zaslišal velikansk ropot, kakor bi 20 kanonov počilo. In groza! Celo osemnadstropno poslopje se je podrlo ter pod seboj pokopalo veliko ubozih delavcev. Razun zunanjenega zidu se je vse drugo podrlo. Ko so ljudje v obližji zaslišali velik ropot, so takoj prihiteli na mesto nesreče. In tu se jim je pokazal grozen prizor. Na mesto prejšnje lepe hiše so videli polomljene tramove ter kup kamenja, izpod razvalin se je pa slišalo ječanje ter stokanje ponesrečenih delavcev.

Gasilci so takoj prihiteli ponesrečenim na pomoč ter s previdnostjo odstranjevali kamenje, da bi rešili in oteli smrti one, katere je bilo mogoče. Delali so neutrudno noč in dan, toda do 14. avgusta še niso vseh trupel dobili. Ljudij je toliko prišlo na mesto nesreče, da so jih policaji le s težavo od hiše držali, kajti bati se je bilo, da se bode še zunanje poslopje podrlo.

V srce pretresujoče slike so se lahko opazile na tem prostoru. Žene ter otroci ponesrečenih so čakali s solzami v očeh, kedaj bodo izkopali truplo ljubljenega moža in očeta. Najprve so odkopali delavca Burka, kateri je bil že mrtev. Ravno na istem mestu je zaslišal jeden gasilcev stokanje ter klicanje na pomoč. Hitro so začeli kopati ter res dobili Charles Smitha, kateri je bil še pri življenju, toda je malo pozneje v ambulaciji umrl. Dosedaj so našli 15 trupel ponesrečenih delavcev, nekaj jako nevarno ranjenih, kateri bodo težko pri življenju ostali. Pravijo pa, da je še okoli 20 delavcev pod razvalinami. Gasilci jako hitro odstranjujejo kamenje, toda delo gre vendar počasi od rok, zraven je pa še velika nevarnost, da se še kaj ne podere ter rešitelje podsuje.

Natanko se ne more reči, kdo je te velikanske nesreče kriv, toda stroga preiskava bode že pokazala. Nekateri trdijo, da si je kontraktor hotel denar narediti in je zato jako slabo tvarino rabil pri zidanju. Zopet drugi trdijo, da so bile železne vezi preslabe, ter se zlomile in nato se je vse skupaj podrlo. Želeti bi res bilo, da bi se pri zidanju visokih poslopij natančno pazilo, kako se dela in iz kake tvarine. Po toči zvoniti ne pomaga, ampak takrat se mora paziti, kadar je čas!

„Gl. Nar.“

— **Nesrečen dan.** Težak Fran Meissl, službujoči pri glavnih skladiščih na Dunaji, imel je dne 19. t. m. zares „smolo“. Komaj se je zjutraj probudil, že je vstopil sodni sluga ter mu priobčil, da je prejšnjega dne preteklo oni teden, katerega mu je bil dovolil njegov hišni gospodar, da izprazni svoje sicer najeto, toda ne plačano stanovanje. Nekoliko minut pozneje bil je Fran Meissl s svojo ženo, otroci in vso ropotijo na ulici. Ženo in otroke vzeli so začasno njeni usmiljeni sorodniki pod streho in mož je hitel na delo. Ker pa je prišel prepozno, povedali so mu na kratko, da naj se le vrne tje, kjer je bil do tako pozne ure. Žalostnega srca vrnil se je siromak. Da si prežene otožne misli, kupil si je smotko, toda „črni dan“ preganjal ga je tudi v tem. Smotka „ni vlekla“. Srdito vrgel jo je od sebe, toda „smola“ je hotela, da je padla smodka v voz sena. Bilo je nekoliko vetra in v hipu bilo je seno v plamenu. Meissla so seveda zaprli in to je bila še njegova sreča, ker drugače bi se mu bilo tega dne pripetilo še kdo zna kaj. Sedel je v preiskovalnem zaporu do 20. avg. 20. avg. poklical ga je sodnik II. okraja pred se na odgovor. Ubogi Massl opisal je živimi barvami vso svojo nesrečo, katero mu je naklonil „črni dan“. Sodnik je bil toliko ganjen, da je siromaka obsodil le na 24 ur zavora.

— **Most se je zrušil.** Vlak s premogom naložen se je peljal čez most reke Paint River v Ameriki dne 11. avg. najprej se most podrl in 35 voz padlo v vodo. Vsi železniški delavci so se vtopili.

— **Mladenič linčan.** Osemnajstletni mladenič John Harris je prišel, v Albanyji v Ameriki, v sobo stare ženice in jo umoril. Ko so ljudje slišali stokanje v njenej sobi, so prišli gledat kaj je ubogi ženi. Ta je povedala ime napadnika ter kmalu nato umrla. Razburjeno ljudstvo je hudobneža vjelo in ga potem živega v ogenj vrglo.

— **K polomu v Genovi.** Kakor poročajo iz Rima, so jednega sleparskih bratov Bingen vendar zasačili. Prijeli so ga v Rotterdamu v trenutku, ko se je hotel vkrcati na